

Ajánló

Zebraháton

Mint ismeretes, az OSZK 2000-ben indította el új integrált rendszerét, az *AMICUS*-t, illetve OPAC-ját, a *LibriVision*ot. A **Bánki Zsolt** és **Andrási Áron** szerzőpáros ismerteti az OPAC fogalmának korszerű értelmezését, és az OSZK-ban az elmúlt három évben e *vizuális, integrált* katalógus irányába végzett fejlesztéseket. Az i-re (vö. integrált) a pontot a dán INDEXDATA cég *ZEBRA* nevű szoftverjének alkalmazása tette, amelynek révén *különböző* adatbázisok *egységes* felületen történő közös lekérdezhetősége valósul meg. Az eredmények *példaértékűek* hazai könyvtáraink számára.

A *Könyvtárosok kézikönyvét* vélhetően mindenki jól ismeri, és haszonnal forgatja. Az egyes kötetek megjelenésekor lapunk is rendre közzétette az őket bemutató-méltató recenziókat. Az első kötetet *Koltay Tibor* (2000. 9–10. sz. p. 423–427.), a másodikat és harmadikat *Futala Tibor* (2001. 11. sz. p. 448–450., 2002. 9. sz. p. 369–371.), a negyediket *Mader Béla* (2002. 12. sz. p. 487–492.), végül az ötödiket *Bakos Klára* (2003. 9–10. sz. p. 306–397.) ismertette. A nagyszabású vállalkozás egyik záróakkordjaként a kézikönyv szerkesztői: **Horváth Tibor**, *Papp István* szólalnak meg, megosztva velünk műhelytitkokat, szerkesztési gondokat, tapasztalatokat, és felfedve, hogy milyen dilemmák előtt álltak, milyen elvek-szemponatok mentén haladtak a döntések. Bár a két írás a szerkesztők önálló véleményét tükrözi, azaz nem beszéltek össze, jól kiegészítik egymást, és két lényeges ponton is találkoznak. Az egyik, hogy *összefoglaló* kritikát-értékelést is nyújtanak, ami egyúttal átvezet a *hogyan tovább* gondolatkörbe, a másik: mindketten foglalkoznak a kézikönyv jövőjével is, megmutatva, hogy a tartalmi átfedések-hiányosságok kiszűrésén-pótlásán túl milyen további lépések szükségesek azon kiadói óhaj megvalósításához, hogy a kézikönyv *folyamatosan megújuljon*. A javaslatok (a munkálatok intézményesítése, állandó szerkesztőség létrehozása, szakmai műhely kiépítése, a folyamatos változtatásokat befogadó-elősegítő elektronikus változat) ugyancsak megízlelendők. A szakmán múlik, hogy meghallgatja-e, és képes-e megvalósítani őket. Akad-e olyan intézmény, amely felvállalja e kétségtelenül sikeres vállalkozás folytatását, gondját-baját és remélhető sikerét-örömét?

Lapunk három sikertörténetének záró tagja, a *Budapesti Nemzetközi Könyvfesztivál és Könyvtáros Klub* első tíz évét eleveníti fel. A szerzőpáros (**Árkos Iván és Balogh Margit**) az előzmények bemutatása után felsorakoztatja a fesztivál, illetve a klub történetének fő adatait, eseményeit.

Szántó Péter